

РЕШЕНИЕ

№ 1137

гр. П., 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., XIX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми С. през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ангел Ташев

при участието на секретаря Наталия Димитрова
като разглежда докладваното от Ангел Ташев Гражданско дело №
20235220101683 по описа за 2023 година

Производството е образувано по повод редовна и допустима искова молба от „Н. л.” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „Р. ш.“ №36, представлявано от управителя В. Й. Б., чрез Адвокатско дружество „М. и Д.”, ЕИК ****, съдебен адрес: гр. П., ул. „4-ти януари“ 36, ет. 5. офис 4; адвокат Х. М. и адвокат Л. Г. Д.-М.а от АК П. и двамата със съдебен адрес: гр. П., ул. „4-ти януари” № 36. ет. 5. офис 4, избрани адвокати на основание чл. 71. ал. 2 от ЗА, против „Р. П.“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: обл. П., общ. С., с. Л., п.к. 4489, ж.к. „М.А.а“ ул. „Парцел ****“- оранжерии, представлявано от Р. Д. К., Г. Ж. Д., Г. Д. Д. К., А. Д. С. Д. - управители, действащи заедно и поотделно, с искане съдът да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 3 911,66 лева без ДДС, представляваща незаплатено възнаграждение за доставени транспортни услуги по фактура № 1000082397/30.11.2022 г., ведно с дължимата мораторна лихва в размер на 35,86 лева за периода от 15.01.2023 г. /датата, следваща датата на падежа/ до 16.02.2023 г. /датата на подаване на исковата молба в съда/, ведно с дължимата законна лихва от датата на предявяване на исковете до пълното изплащане на главницата. Претендира разноски.

В исковата молба се излагат твърдения, че между страните са съществували търговски отношения, като за ищеца е възникнало задължението да извърши превоз на товари срещу уговорено възнаграждение, което ответникът е трябвало да плати. Сочи се, че ответното дружество е изпращало имейли по електронната поща на ищеца с прикачени заявки, които са попълнени лично от представител на дружеството и съдържат подробна информация за заявените транспортни услуги. В изпратените от ответника, заявки били описани всички параметри по превоза - товародател, място на товарене и разтоварване,

получател и вид на товара, вследствие на което ищецът е изпълнявал заявените услуги като е наемал трето лице превозвач, което да извърши превоза.

Посочва, че процесният превоз е уговорен, посредством доставка по имейл на 28.11.2022 г. и на същата дата бил потвърден от ответното дружество. Видът на товара бил девет палета с пресни ягоди, които са превозвани с хладилен камион, натоварен на 29.11.2022 г. в с. Л., оранжерии Р. П. и разтоварен на 03.12.2022 г. във Великобритания, на адрес: The summer Berry Company, Manor Farm, Chichester, PO20 DU.

Сочи, че за осъщественият превоз на товари била издадена международна товарителница ЧМР с пълна информация за товара, регистрационните номера на автомобилите, дата на товарене, количество на товара, като същите доказват предоставения транспорт, съгласно Конвенцията CMR, доказваща предоставения превоз на товари по заявените услуги, а за изпълнение на заявените от ответника услуги, ищецът е издал на ответното дружество данъчна фактура № 1000082397/30.11.2022 г., без ДДС (основание за неначисляване на ДДС: чл. 30 от ЗДДС и чл. 23. ал. 3 от ППЗДДС), с падеж 14.01.2023 г..

Твърди, че ответникът, като дружество контрагент е приело доставените от ищеца услуги, като представляващ дружеството е подпечатал и подписал предоставената му международна товарителница, но до момента не е заплатило за тях на ищеца.

Ищецът бил канил доброволно ответното дружество да заплати задължението си с покана, изпратена по куриер, адресирана до седалището и адреса на управление на ответника при падежиране на фактурата.

Посочва, че с оглед неизпълнението на задължението си за плащане от страна на ответника, то дружеството дължало и обезщетение за забава върху дължимата сума по издадената фактура, считано от деня следващ падежа на фактурата до датата на подаване на исковата молба в съда.

В проведеното съдебно заседание за ищцовата страна се явява адвокат Величка Жекова от АК П., които поддържа исковата молба и моли съда да я уважи в цялост. Депозира писмена защита.

В срока по чл.131 ГПК, ответната страна депозира отговор на исковата молба, чрез Адвокатско дружество „М. и съдружници”, регистрирано в Софийска адвокатска колегия под регистрационен номер 2400029410, с БУЛСТАТ 176172516, седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1000, район „Оборище”, ул. „Бачо Киро" № 30, ет. 1, Платинум Бизнес Център, представлявано от адв. А. Х. - вписана към Софийска адвокатска колегия с личен № 1100756010 със съдебен адрес: гр. София, п.к. 1000, район „Оборище”, ул. „Бачо Киро" № 30. ет. 1, Платинум Бизнес Център, в който изразява становище за допустимост и неоснователност на исковата претенция.

Оспорва да е имало договорни отношения с ищцовото дружество, както и че е извършвало заявка за извършване на процесния превоз на товари, за който е издадена процесната фактура. Посочва, че единственото участие на ответника в процесния превоз е било товаренето на въпросния товар от с. Л., откъдето е следвало да бъде превозен до

крайната дестинация и разтоварен адрес - Англия. Твърди, че процесната заявка за превоз е била извършена от английското дружество Edward Vision Plants Ltd., което е и получател на превозвания товар. В тази връзка оспорва представения към исковата молба документ „Заявка-договор“.

Оспорва твърдението на ищеца, че ответникът му е изпращал имейли по електронната поща с прикачена заявка за процесния превоз. В този смисъл оспорва, че представената от ищеца кореспонденция по имейл изхожда от ответното дружество, оспорва, че лицата Тереза Светогорска с имейл адрес: ts@edwardvinson.co.uk и Петя Брагина с имейл адрес: pb@edwardvinson.co.uk, са служители на ответното дружество. Счита, че видно от подписите им в имейлите, както и тяхното съдържание, същите са служители на английското дружество Edward Vision Plants Ltd., което твърди да е заявило процесния превоз и да е било задължено да заплати същия по издадената фактура. Във връзка с горното, оспорва каквото и да е участие от страна на ответникът в заявяването на процесния товар, респ. задължението му да заплаща тази услуга.

Оспорва изцяло издадената фактура, като заявява, че същата не е осчетоводена в ответното дружество, не му била връчена и не е започнал да тече срока за плащане. Смята, че получател по фактурата е следвало да бъде английското дружество Edward Vision Plants Ltd, което е заявило процесния превоз и е водело цялата кореспонденция с ищеца за извършването му. Твърди, че ищецът е бил напълно наясно с това и посредством предявяването на настоящата искова претенция съзнателно е злоупотребил с право, като по този начин се цели неправомерното засягане правната сфера на ответното дружество.

Твърди, че от имейл кореспонденция между ищцовото дружество и английското дружество се установявало признание на ищеца, че е посочил неправилен получател на фактурата и е отказал съдействие за поправянето ѝ.

Оспорва твърдението на ищеца, че демонстрирал „добра воля“ за уреждане на взаимоотношенията по повод на процесната фактура.

Претендират се разноси.

В хода по същество ответното дружество не изпраща представител. Постъпила е молба, с която моли съда да отхвърли исковата претенция като неоснователна и недоказана.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото е представена заявка-договор от Найден Колев, без да има положен подпис, в която е посочено, че превозвача „А и Г Флора“ следва да изпълни международен превоз със следните параметри – дата на товарене 29.11.2022 г. от с. Л., оранжерии „Р. П.“, посочен е товарът, както и датата и мястото на доставката – 02-03.12.2022 г. Великобритания, на адрес: The summer Berry Company, Manor Farm, Chichester, PO20 DU. Цената на превоза е в размер на 1900 евро.

От представената по делото международна товарителница № 165 се установява, че

същата е съставена за извършването на международен транспорт от „А и Г Флора“ ЕООД на товар девет палета ягоди, като изпращач е посочено ответното дружество, с място на товарене с. Л. и място на разтоварване Chichester, UK. В графа № 22 е удостоверен факта на предаване на стоката. В графа № 23 е положен подпис и печат на превозвача. В последната графа е удостоверен факта на получаване на стоките

За извършения транспорт е издадена фактура с № 1000082397/30.11.2022 г., издадена от ищцовото дружество в полза на ответното дружество. В нея е посочено, че дължимата сума е 3911,66 лева. Уговорен е падеж – след представяне на ЧМР.

Установява се, че ищцовото дружество е изпратило покана за доброволно изпълнение до ответника, в която е посочено, че задълженията му са в размер на 3911,66 с вкл. ДДС по фактура № 1000082397/30.11.2022 г.. Предоставен му е седмодневен срок, в който да ги изпълни.

Приложена е кореспонденция водена от ищцовото дружество от имейл nkolev@nextlogistic.eu от една страна и Тереза Светогорска с имейл адрес: ts@edwardvinson.co.uk и Петя Брагина с имейл адрес: pb@edwardvinson.co.uk от друга страна, касаеща извършването на процесния превоз.

Ответникът също е представил кореспонденция провеждана между горепосочените лица, във връзка с покана за доброволно изпълнение, от която се установява, че лицето Тереза Светогорска заявява, че са готови да платят фактура № 1000082397/30.11.2022 г., ако бъде издадена в полза на правилната компания Edward Vision Plants Ltd, а не в полза на ответното дружество.

При така установените правнозначими факти, чрез събраните в настоящата съдебна инстанция доказателствени средства, съдът по правилата на чл.235, ал.2 ГПК приема следното от правна страна:

Районен съд П. е сезиран с осъдителен иск с правно основание чл.372, ал.1 ТЗ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.1, т.1 от Конвенция за Договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR).

Безспорно е, че в настоящият случай ищецът твърди, че между страните били установени търговски отношения по силата на договори за превоз, като ищецът имал задължението да извършва превозите, а ответникът качеството възложител. Основните параметри на международните превози били уговаряни, като ответното дружество чрез негов представил изпращал имейли с прикачени заявки, съдържащи подробна информация за заявените транспортни услуги. Независимо от горното ответникът не изпълнил задължението си за заплащане на дължимото навло за извършения международен превоз на стоки. Ответникът от своя страна твърди, че не е постигнато съгласие за извършване на процесния превоз, респективно не е възлагал извършването му на ищеца, както и че не е осчетоводявал фактурата за извършването му и поради липса на валидно сключен договори за превоз с ищеца, не дължи плащане на извършените транспортни услуги.

С договора за превоз превозвачът се задължава срещу заплащане на определено

възнаграждение, да превози от мястото на получаването на товара/стоката/, до друго определено място предадения му товар. /чл.367 ТЗ/. Договорът за превоз е двустранен и възмезден договор, като същият е неформален договор, счита се за сключен от момента на постигането на съгласието на страните по основните елементи на договора, като удостоверителна доказателствена сила за клаузите, по които е постигнато съгласие и са поети задължения е издадената товарителница /чл.51 ЗАВП/, която удостоверява освен условията на сключения договор и получаването на товара от превозвача, до доказване на противното. /чл.61 ЗАВП/.

След като се касае за превоз с международен елемент, отношенията между страните се регламентират освен от ТЗ и от Конвенция CMR. Съгласно чл.1 на § 1 от Конвенция CMR, същата се прилага към всеки договор за превоз по шосе, когато мястото за приемане на стоката за превоз и мястото на доставянето ѝ се намират в две различни държави, от които най-малко едната е ратифицирала конвенцията. За породените от договорите за превоз между страните по настоящото дело правни последици следва да намери приложение Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR), ратифицирана с Указ № 1143/1977 г. на Държавния съвет, обнародван в ДВ, бр. 61/1977 г., която е част от вътрешното право на Република България по смисъла на чл. 5, ал. 4 КРБ. Тя е източник за правно уреждане на договора за международен автомобилен транспорт на стоки.

Конвенцията не дерогира нормите на вътрешното право, които уреждат по аналогичен начин превозния договор.

Тълкувайки логически и систематически правните норми, регламентирани в чл.50, ал.2 ЗАВП и чл.61 ЗАВП, съдът достига до правния извод, че договорът за автомобилен превоз по своята природа представлява консенсуален, двустранен, възмезден, комутативен и неформален договор, тъй като неговата действителност не зависи от издаването, редовността или изгубването на товарителницата. Чрез съставянето на този удостоверителен документ само се доказва сключването на тази двустранна сделка– по арг. на чл. 61 ЗАВП. Международният характер на договора се обуславя не от различната национална принадлежност или седалището на страните, а единствено от разликата в мястото на приемането на стоката за превоз и доставянето ѝ на получателя.

В този смисъл предаването на стоките, предмет на договора за превоз на товари, не представлява част от фактическия състав на тази правна сделка, а е в изпълнение на породено договорно задължение.

За доказване на наличието на валидни отношения между страните по процесния превоз, от ищцовата страна е представено ЧМР, фактура, договор-заявка и кореспонденция по имейл.

Както беше посочено, договорът за превоз е неформален и от момента в който страните по делото са постигнали съгласие по съществените уговорки за извършване на превоза, следва да се приеме, че между тях е сключен двустранен договор за превоз, при които за всяка една от тях са възникнали субективни права и корелативни на тях правни

задължения: за превозвача - 1. да извърши превоза в уговорения срок, като товарът следва да бъде превозен, съхранен в количествено и качествено отношение; 2. да изпълнява нарежданията на товародателя до предаване на товара, ако не е издаден товарителен запис; 3. да пази товара от приемането му до предаването; 4. задължение да уведоми получателя за пристигането на товара и 5. да му предаде товара (при липса на изрична уговорка в този смисъл се прилага диспозитивната разпоредба, уредена в чл. 57 ЗАВП); за товародателя - задължение да предаде товара в състояние, годно да издържи превоза и да заплати уговореното възнаграждение (навло), което по принцип се предплаща, ако не е уговорено друго.

За успешното провеждане на исковата претенция, в тежест на ищцовото дружество е да докаже наличието на облигационна обвързаност между него и ответника по силата на сключен договор за автомобилен превоз на стоки и обстоятелството, че се явява изправна страна по него, т. е. че е изпълнил поетите задължения качествено и в срок. При установяване на тези обстоятелства ответникът от своя страна е длъжен да установи точното в количествено и времево отношение изпълнение на задължението си за плащане на уговореното възнаграждение.

Настоящият съдебен състав счита, че от ангажираните от ищеца писмени доказателства, не може да бъде направен категоричен извод за съвпадение на насрещните волеизявления на страните и постигане на съгласие за сключване на договор за международен превоз на товари, при условията описани в процесната ЧМР и фактура. По делото по никакъв начин не се установява от ищцовата страна, а в нейна процесуална тежест, съобразно доклада на съда е извършването на пълно и главно доказване възникването на валиден договор за превоз. От приложения договор-заявка /л.7 от делото/ се установява, че ищецът е възложил на трето лице да извърши процесния превоз. От неговото съдържание по никакъв начин не може да се установи, че този превоз е възложен от ответното дружество, респективно, че заявката за извършването му е направена от него. Остана недоказано твърдението на ищцовото дружество, че основните параметри на международните превози били уговаряни, като ответното дружество, чрез негов представител изпращал имейли с прикачени заявки, съдържащи подробна информация за заявените транспортни услуги. По делото е представена кореспонденция по имейл, но в нея липсват каквито и да е било заявки за извършването на процесния превоз от страна на ответното дружество. Дори от самата кореспонденция не може да се установи и, че е провеждана със служител или представител на ответното дружество, тъй като в нея не фигурира никъде наименованието му. Напротив от нея може да се направи извод, че е осъществявана от служители на получателя - Edward Vision Plants Ltd.

Не води до противния извод и приложената по делото фактура. Същата безспорно е издадена от ищцовото дружество в полза на ответника, но за да служи фактурата като доказателство, тя трябва да е двустранно подписана, а в случая фактурата не подписана от никоя от посочените страни по нея. Поради това фактурата следва да се разглежда само като частен свидетелстващ документ и то такъв, който удостоверява изгодни за издателя си

факти, с оглед на което, не се ползва с материална доказателствена сила за стоящите извън документа факти, а само за доказателство, че изявлението е направено от издателя на документа. По делото не бяха ангажирани доказателства, че процесната фактура е осчетоводена от ответното дружество, което да бъде прието като недвусмислено признание за наличието на валидно правоотношение между страните.

В горния смисъл и при липса на доказателства, които да установят наличието на превозно правоотношение между страните съдът счита, че се разколебава и доказателствената стойност на ЧМР, тъй като от представената кореспонденция от ищеца, може да се направи извода, че между Edward Vision Plants Ltd и ищцовото дружество са възникнали договорни отношения, по силата на които Edward Vision Plants Ltd е възложител, а ищецът изпълнител. Т.е. само и единствено посоченото в ЧМР, че изпращач е ответното дружество, не може да доведе до противния извод за наличието на валиден договор за международен превоз между страните в производството.

На следващо място е безспорно, че съгласно чл.372, ал.1 ТЗ „Товародателя плаща възнаграждението при сключването на договора, освен ако е уговорено друго“, но според съда в настоящия процес по категоричен начин се установи, че между страните не е налице валиден договор за международен превоз, поради което не е и възникнало задължение за плащане от страна на ответника, а е налице индиция за договорни правоотношение между ищцовото дружество и дружеството получател на стоката.

Не следва да бъде обсъждано заявеното от ищеца едва в писмената защита, че ответното дружество и дружеството Edward Vision Plants Ltd били свързани лица, тъй като последното е едноличен собственик на капитала на ответното дружество и било нормално едното дружество да прави заявки за сметка на другото дружество, тъй като същото се явява преклудирано.

След като ищецът не успя да докаже първата материална предпоставка за уважаване на исковата претенция – наличието на облигационна обвързаност между него и ответника по силата на сключен договор за автомобилен превоз на стоки, исковата претенция следва да се отхвърли в цялост, в т.ч. и акцесорната претенция.

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.3 ГПК, ищецът следва да възстанови сторените от ответника разноски.

В хода на съдебното заседание, процесуалният представител на ищеца е депозирал възражение за прекомерност на основание чл.78, ал.5 ГПК. Договореното възнаграждение в настоящия случай е в размер на 1310,40 лева. Преценката за прекомерност се прави във всеки конкретен случай, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото. Настоящият съдебен състав намира, че направеното възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение от ответното дружество е основателно. Изхождайки от съотношение между цената на адвокатската защита и фактическата и правна сложност на казуса, настоящият съдебен състав намира, че на ответната страна следва да бъдат присъдени разноски за възнаграждение на процесуалния й представител в размер на 800

лева, определено съгласно чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, което е към минималния размер. Към същото следва да се включи и дължимия ДДС, т.е. ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата в размер на 960 лева с ДДС и 25,50 лева разноски за извършен превод, или общо сумата в размер на 985,50 лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Н. л.” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „Р. ш.“ №36, представлявано от управителя В. Й. Б., чрез Адвокатско дружество „М. и Д.”, ЕИК *****, съдебен адрес: гр. П., ул. „4-ти януари“ 36, ет. 5. офис 4; адвокат Х. М. и адвокат Л. Г. Д.- М.а от АК П. и двамата със съдебен адрес: гр. П., ул. „4-ти януари” № 36. ет. 5. офис 4, избрани адвокати на основание чл. 71. ал. 2 от ЗА, против „Р. П.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: обл. П., общ. С., с. Л., п.к. 4489, ж.к. „М.А.а“ ул. „Парцел *****- оранжерии, представлявано от Р. Д. К., Г. Ж. Д., Г. Д. Д. К., А. Д. С. Д. - управители, действащи заедно и поотделно, иск с правно основание чл.372, ал.1 ТЗ, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.1, т.1 от Конвенция за Договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR), за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 3 911,66 лева без ДДС, представляваща незаплатено възнаграждение за доставени транспортни услуги по фактура № 1000082397/30.11.2022 г., ведно с дължимата мораторна лихва в размер на 35,86 лева за периода от 15.01.2023 г. /датата, следваща датата на падежа/ до 16.02.2023 г. /датата на подаване на исковата молба в съда/, ведно с дължимата законна лихва от датата на предявяване на исковете до пълното изплащане на главницата.

ОСЪЖДА „Н. л.” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „Р. ш.“ №36, **ДА ЗАПЛТИ** на „Р. П.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: обл. П., общ. С., с. Л., п.к. 4489, ж.к. „М.А.а“ ул. „Парцел *****- оранжерии, на основание чл.78, ал.3 ГПК, сумата в размер на 985,50 лева, сторени разноски в производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд П. съд в двуседмичен срок от връчването на препис на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____